

РЕШЕНИЕ

№ 1550

гр. Варна, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 3 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Катя Г. Савова

при участието на секретаря П.а Ст. Стоянова
като разгледа докладваното от Катя Г. Савова Административно наказателно дело № 20233110202179 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на П. Н. Д. ЕГН ***** с адрес: гр.Варна, местност „Траката“, ул.“6-та“, №21 против НП № 23-0460-000440/26.04.2023г. на Началника група към ОД МВР Варна, Пето РУ, с което за нарушение на чл.44, ал.1 от ЗДвП, на осн. чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП на П. Н. Д. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. и за нарушение на чл. 123, ал.1, т. 2, б.“б“ от ЗДвП, на осн. чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство / ЛПУМПС/ за срок от един месец.

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока на обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане. Въззивната страна оспорва нарушението като твърди, че не е допуснал ПТП и фактическата обстановка била установена неправилно. Управляваният от въззивника автомобил не бил блъскал друг автомобил и не било настъпило ПТП по негова вина.

В съдебно заседание въззивникът се явява лично, представлява се от адв. А. АК- Варна, който поддържа жалбата. По съществото на делото

пледира НП да бъде отменено в частта му по т.1 и т. 2. Моли, за присъждане на разноските по делото направени от страна на въззивника за правна помощ.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява представител в съдебно заседание, представлява от ю. к. К. Л.-А., която в писмени бележки изразява становище НП да бъде потвърдено, претендират се разноски по делото.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

На 19.03.2023г. около 13.20 часа в гр. Варна, местност „Евксиноград“ по ул.“14-та“ в посока ГП I-9, въззивникът Д. управлявал л. а. "Ланд Ровер" с рег. № СВ 9294 КС, собственост на "Евролийз Ауто" ЕАД, като до дом № 11, при разминаване с т.а. „Фолксваген“ с рег.№ СВ 9564 АВ, не оставил достатъчно странично разстояние между тях и се блъскал, в следствие на което е причинено ПТП с незначителни материални щети. Водача на л. а. "Ланд Ровер" с рег. № СВ 9294 КС не е уведомил органите на МВР за настъпилото ПТП и го е напуснал.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства– АУАН, снимков материал, декларация по чл.188 от ЗДвП, справка за нарушител от региона, заповед за компетентност, и др.

Съдът кредитира показанията на св. П. П. Ц.-актосъставител и св.Михаил Пантелеев Николов- очевидец на възникналото ПТП, като искрени, добросъвестни, логични, конкретни и вътрешно непротиворечиви.

Подписаните сведения, дадени в хода на АНП правилно са били кредитирани от АНО, но не могат да се кредитират във въззивното производство като гласни доказателства, тъй като те следва да бъдат събрани пряко и непосредствено от съда. По същата, причина, макар да са на хартиен носител, тъй като по същината си те заместват гласните, не могат да бъдат кредитирани и като писмени доказателства.

Съдът, предвид императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на

наложеното административно наказание, прави следните изводи:

АУАН и НП са издадени в предвидените от закона срокове по чл. 34 ЗАНН. АУАН е издаден в тримесечния срок от узнаване на нарушителя, но не по-късно от една година от нарушението. Постъпили са в срок възражения от въззивника, които АНО счел за неоснователни и издал атакуваното НП в предвидения от закона 6-месечен срок. НП е издадено от компетентни лица, оправомощени със съответна заповед №8121з-1632/02.12.2021г...

При провеждане на административно наказателното производство по т. 1 от НП са допуснати съществени процесуални нарушения и материалният закон е приложен неправилно.

Нарушението не е описано пълно и точно нито от фактическа, нито от правна страна. Сочи се, че възз. Д. е извършил неправилно разминаване, но такова действие не е описано от фактическа страна. Според чл. 92 от ППЗДвП, разминаването е преминаване покрай насрещно движещ се участник в движението. В АУАН и НП не е описано нито да е имало насрещно движещ се участник в движението, нито това да е бил т.а. „Фолксваген“ с рег.№ СВ 9564 АВ.Твърдят се настъпили от възникналото ПТП незначителни материални щети. В АУАН и НП не е описано какви са били настъпилите материалните щети и на кой от двата автомобила са били причинени те.Липсата на факти е съществено процесуално нарушение, тъй като ограничава правото на защита. Това е достатъчно за отмяна на НП в тази му част.

От събраните по делото доказателства не е било изяснено т.а. „Фолксваген“ с рег.№ СВ 9564 АВ движел ли се е срещу автомобила на въззивника в момента на възникване на ПТП-то или е бил спрял и дали управлението от въззивника автомобил го заобикаля, за да се размине с него. Съгласно легалната дефиниция на чл. 91 от ППЗДвП, минаването покрай неподвижен участник в движението е заобикаляне, а не разминаване. Задълженията на водача в случай на разминаване са различни от тези, в случай на заобикаляне. Докато при разминаването е необходимо той да остави достатъчно странично разстояние, то при заобикалянето е длъжен да го извършва от лявата страна по посока на движението, а при невъзможност или при наличие на съответния пътен знак - и от дясната; да пропусне пътните превозни средства, движещи се по пътната лента, която ще използва

за заобикалянето; при заобикаляне на спряло пред пешеходна пътека ППС, да се движи с такава скорост, която да му позволи да спре, за да пропусне преминаващите по пешеходната пътека пешеходци.

Предвид горното, неправилно възникът е наказан за неспазване на правилата за разминаване, тъй като нито в АУАН, нито в НП е посочено дали другото МПС е било неподвижен участник в движението, или насрещно движещо се МПС. Отделно от това съдът не установи да е нарушено някое от горните задължения при заобикалянето.

Отделно от това разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗДвП императивно регламентира задължението на водачите на насрещно движещите се пътни превозни средства при разминаване да осигуряват достатъчно странично разстояние между пътните превозни средства. Т. е. нормата регламентира задължение и на двамата водачи на разминаващите се МПС. Действително АУАН е редовно съставен, поради което и съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП се ползва с доказателствена сила до доказване на противното. От друга страна, по силата на чл. 14, ал. 2 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН, в съдебното производство тези констатации нямат обвързваща доказателствена сила. Тази позиция категорично е застъпена и в Постановление № 10/1973 г. на Пленума на ВС. В този смисъл, съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В хода на съдебното производство се събраха безспорни доказателства, че е извършено административно нарушение и то именно на разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗДвП. С оглед, наличието на свидетели очевидци, незаинтересовани от изхода на делото- св.Михаил Николов и обективната невъзможност за събиране на доказателства, установяващи по безспорен начин, че достатъчното разстояние между двата автомобила при разминаване не е било осигурено от водача именно на л. а. "Ланд Ровер" с рег. № СВ 9294 КС, настоящият състав приема, че вмененото на жалбоподателя административно нарушение по чл. 44, ал. 1 от ЗДвП остана недоказано както от обективна, така и от субективна страна.

Налагането за нарушение, което не е безспорно доказано да е извършено, е неправилно приложение на материалния закон и е още едно основание за отмяна на НП в тази му част.

Съществени процесуални нарушения са допуснати и по т. 2 от НП.

Не са описани каквито и да било факти, от които може да се направи извод за наличие на виновно поведение от страна на водача.

Както е по-горе изложено, липсата на факти е съществено процесуално нарушение и е основание за отмяна на НП.

Факти относно виновното поведение на водача не само не са описани, но и не се установиха в съдебно заседание.

Както в АУАН, така и в НП е описана текстово фактическа обстановка, затова че водача на л. а. "Ланд Ровер" с рег. № СВ 9294 КС не е уведомил орган на МВР за настъпилото ПТП като го е напуснал. В същото време цифрово е посочена за нарушена разпоредбата на чл.123, ал.1, т.2, б. "б" от ЗДвП несъответстваща на описаното административно нарушение, вместо разпоредбата на чл.123, ал.1, т.3, б. "в" от ЗДвП. Въпреки изготвената от мл. автоконтрольор П. Ц. докладна записка от 16.04.2023г. АНО в НП е възприел отново неправилно цифрово изписване на нарушението вменено на въззивника в т.2 от НП. Разпоредбата на чл. 123, ал.1, т.2, б. "б" от ЗДвП предвижда водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието и когато при произшествието са пострадали хора, да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи. Различна е фактическата обстановка предвидена в нормата на чл.123, ал.1, т.3, б. "в" от ЗДвП, която задължава водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието и когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, и ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, да уведомят съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания.

Липсата на правилна квалификация на нарушението е съществено процесуално нарушение, тъй като ограничава правото на защита на

въззивника. Това е достатъчно за отмяна на НП и в тази му част.

С оглед наличието на основания за отмяна на НП, съдът намира, че не следва да се произнася по справедливостта на наказанията.

Предвид гореизложеното съдът приема, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова следва да се отмени.

С оглед изхода на спора, съдът на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, следва да присъди на жалбоподателя сторените по делото разноски в размер на 400 лв..

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0460-000440/26.04.2023г. на Началника група към ОД МВР Варна, Пето РУ, с което за нарушение на чл.44, ал.1 от ЗДвП, на осн. чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП на П. Н. Д. ЕГН ***** с адрес: гр.Варна, местност „Траката“, ул.“6-та“, №21 е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. и за нарушение на чл. 123, ал.1, т. 2, б.“б“ от ЗДвП, на осн. чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство / ЛПУМПС/ за срок от един месец.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР - Варна да заплати на П. Н. Д. ЕГН ***** сумата от 400 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Подлежи на касационно обжалване пред Варненския административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

Съдия при Районен съд – Варна: _____